

Rok 1918.

Dziennik ustaw państwa

dla
królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXIII. — Wydana i rozesłana dnia 25. czerwca 1918.

Treść: № 228. Rozporządzenie, zawierające postanowienia celem wykonania ustawy z dnia 28. marca 1918, którą ustanowiono podwyższenia minimalnego dochodu i poborów spoczynkowych dla duszpasterzy katolickich jakież minimalnego dochodu dgnitarzy i kanoników przy kapitułach metropolitalnych, katedralnych i konkatedralnych kościoła katolickiego, a to obrządku łacińskiego, greckiego i ormiańskiego.

228.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu z dnia 19. czerwca 1918,

zawierające postanowienia celem wykonania ustawy z dnia 28. marca 1918, Dz. u. p. № 115, którą ustanowiono podwyższenia minimalnego dochodu i poborów spoczynkowych dla duszpasterzy katolickich jakież minimalnego dochodu dgnitarzy i kanoników przy kapitułach metropolitalnych, katedralnych i konkatedralnych kościoła katolickiego, a to obrządku łacińskiego, greckiego i ormiańskiego.

Do artykułu I.

§ 1.

Podwyższenie kwot kongrui, przewidziane w artykule I. ustawy z dnia 28. marca 1918, Dz. u. p. № 115, przyznaje polityczna władza krajowa z urzędu tym duszpasterzom, którzy sprawowali już swój urząd w chwili wejścia ustawy w życie, o ile pobierają uzupełnienie kongrui z funduszu religijnego.

Tak samo przyznaje polityczna władza krajowa z urzędu podwyższenie płacy — wraz z dodatkiem w kwocie rocznych 300 K — tym prowizorom,

którzy w chwili wejścia ustawy w życie sprawowali swój urząd, a tak samo roczny dodatek w kwocie 400 K tym duszpasterzom, którzy przed wejściem ustawy w życie przeszli w stan spoczynku.

W tych przypadkach rozstrzygania z urzędu mają co do powzięcia i wydania rozstrzygnięcia władz krajowej, co do wyasygnowania podwyższonych poborów i co do zaczeplenia orzeczenia władz krajowej odpowiednie zastosowanie postanowienia rozporządzeń ministerialnych z dnia 16. listopada 1898, Dz. u. p. № 205, i z dnia 14. stycznia 1904, Dz. u. p. № 7.

§ 2.

Duszpasterze, sprawujący swój urząd w chwili wejścia ustawy w życie, którzy nie pobierają uzupełnienia kongrui z funduszu religijnego a podnoszą roszczenie do takiego uzupełnienia, mają zgłosić swe roszczenie w ordynaryacie przez wniesienie do dnia 31. lipca 1918 zeznania dotyczącego poborów, połączonych ze swym urzędem duchownym, ułożonego według przepisu rozporządzenia ministerialnego z dnia 16. listopada 1898, Dz. u. p. № 205.

Termin ten można z ważnych powodów przedłużyć.

Prośby o przedłużenie terminu należy wnieść jeszcze przed jego upływem do władzy krajowej, która w razie udowodnionego istnienia ważnych powodów może zezwolić na przedłużenie terminu na przeciąg ośmiu tygodni.

Minister wyznań może zezwolić wyjątkowo na dalsze przedłużenie terminu.

W razie wniesienia zeznania po upływie ustawowego lub przedłużonego terminu, należy przyznać uzupełnienie kongru dopiero od dnia nadjęcia fasyi do politycznej władzy krajowej.

Zresztą mają znaleźć odpowiednie zastosowanie postanowienia rozporządzeń ministeryjnych z dnia 16. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 205, i z dnia 14. stycznia 1904, Dz. u. p. Nr. 7.

Do artykułu II.

§ 1.

Podwyższenia dochodu minimalnego, przewidziane w artykule II. ustawy z dnia 28. marca 1918, Dz. u. p. Nr. 115, przyznaje z urzędu polityczna władza krajowa duszpasterzom, sprawującym swój urząd w czasie wejścia ustawy w życie, o ile oni w tym czasie pobierali podwyższenie dochodu minimalnego z funduszu religijnego stosownie do ustawy z dnia 24. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 56.

W tych przypadkach rozstrzygania z urzędu mają co do powięczenia i wydania rozstrzygnięcia władz krajowej, co do wyasygnowania podwyższonych poborów i co do zaczepienia orzeczenia władz krajowej odpowiednie zastosowanie postanowienia rozporządzeń ministeryjnych z dnia 16. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 205, i z dnia 14. stycznia 1904, Dz. u. p. Nr. 7.

O ile duszpasterze sprawujący swój urząd w chwili wejścia w życie ustawy z dnia 28. marca 1918, Dz. u. p. Nr. 115, nie pobierali podwyższenia dochodu minimalnego z funduszu religijnego na zasadzie ustawy z dnia 24. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 56, mają roszczenie o ustalone w artykule II. podwyższenia dochodu minimalnego zgłosić w ordynariacie przez wniesienie do dnia 31. lipca 1918 zeznania, ułożonego według przepisu rozporządzenia ministeryjnego z dnia 16. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 205, albo w razie, jeżeli zeznanie takie dla odnośnej posady zostało już przedłożone albo jest ono według powołanego kodopiero rozporządzenia (§ 1., ustęp 3.) zbyteczne, przez wniesienie doniesienia o ukończeniu miarodajnego czasu służby.

W przyszłości mają duszpasterze zgłosić w ordynariacie roszczenie o przewidziane w artykule II. podwyższenia dochodu minimalnego przez wniesienie zeznania albo w razie, jeżeli zeznanie takie zostało już przedłożone lub jest ono według § 1., ustęp 3., powołanego powyżej rozporządzenia

zbytecznym, przez wniesienie doniesienia o ukończeniu czasu służby w ciągu dwumiesięcznego terminu od dnia zapadłości podwyższenia.

W razie zaistnienia roszczenia o dalsze podwyższenia należy zrobić ponowne doniesienie.

Terminy do wniesienia zeznania, względnie przedłożenia doniesienia można z ważnych powodów przedłużyć.

Prośby o przedłużenie tych terminów należy jeszcze przed ich upływem wniesć do władzy krajowej, która w razie udowodnionego istnienia ważnych powodów może zezwolić na przedłużenie terminu na przeciąg ośmiu tygodni. Minister wyznań może zezwolić wyjątkowo na dalsze przedłużenie terminu.

W razie, jeżeli zeznanie, które ma być przedłożone, zostanie wniesione po upływie ustawowego lub przedłużonego terminu, należy przyznać podwyższenie dochodu minimalnego, względnie część tego podwyższenia, nie pokrytą stale z urzędem połączonymi poborami, dopiero od dnia nadjęcia fasyi do politycznej władzy krajowej.

Do zeznania lub doniesienia należy dołączyć w dwóch egzemplarzach tabelę służbową według formularza, znajdującego się przy niniejszym rozporządzeniu.

W tabeli służbowej należy wykazać całe dotychczasowe zatrudnienie duszpasterza na poszczególnych sprawowanych przez niego posadach, podając kalendarzowo czas ich trwania.

Za duchownych zakonnych, rozwijających działalność w inkorporowanych stacyach duszpasterskich, może przełożony zakonu wniesć w ich zastępstwie zeznanie lub doniesienie w ordynariacie. Przy takich stacyach należy również, podając lub przedkładając ewentualnie odnośne orzeczenia w sprawie sprostowania, udowodnić, że dla zakonników pracujących w dotyczących stacyach duszpasterskich zostało wyasygnowane z funduszu religijnego uzupełnienie dotacji w myśl ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176.

§ 2.

Ordynariat bada i potwierdza prawdziwość dat przytoczonych w tabeli służbowej i przesyła ją władz krajowej wraz z zeznaniem lub doniesieniem.

Władza krajowa zarządza w razie potrzeby po ponownym wysłuchaniu biskupiego ordynariatu te dochodzenia, jakie uważa za potrzebne celem wyjaśnienia stanu rzeczy.

Władza ta ma orzec uwzględniając termin zapadłości unormowany w artykule II., § 2., ustawy

jaka kwota należy się rocznie duszpasterzom z tytułu podwyższenia.

Co do powzięcia i wydania rozstrzygnienia władzy krajowej, następnie co do wyasygnowowania podwyższonych poborów, w końcu co do zaczepienia orzeczenia władzy krajowej mają odpowiednie zastosowanie postanowienia rozporządzenia ministerialnego z dnia 16. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 205, i rozporządzenia ministerialnego z dnia 14. stycznia 1904, Dz. u. p. Nr. 7.

§ 3.

Jeżeli duszpasterowi zostanie wyasygnowany na razie pobierane przez jego poprzednika uzupełnienie kongryu z funduszu religijnego po myśli § 2. rozporządzenia ministerialnego z dnia 14. stycznia 1904, Dz. u. p. Nr. 7, to w razie, jeżeli do odnośnego zawiadomienia ordynariatu jest dołączona wygotowana w odpowiedni sposób tabela służbową albo jeżeli tabela taka znajduje się u władzy krajowej, można temu duszpasterowi wyasygnować także prowizorycznie z funduszu religijnego podwyższenia, należące się na podstawie jego służby.

W razie przeniesienia kapelanów pomocniczych w tym samym charakterze albo na stanowisko prowizora wystarcza doniesienie o przeniesieniu z powołaniem się na ostatnie wyasygnowanie podwyższenia dochodu minimalnego i na odnośną tabelę służbową, o ile nie zgłoszono roszczenia o dalsze podwyższenie tego dochodu.

Zresztą mają prowizorowie opróżnionych prebend zgłosić prawo do należących się im podwyższeń przez przedłożenie doniesienia o ukończeniu miarodajnego czasu służby w sposób, podany powyżej w § 1.

§ 4.

Przewidziane w artykule II. podwyższenie odpowiadającego stanowi dochód minimalny należy w pierwszej linii pokryć z poborów, połączonych stale z urzędem duchownym.

Jeżeli gmina duszpasterska albo gmina miejscowościowa albo też jakaś trzecia osoba ma obowiązek zapewnienia duszpasterzom ustalonego każdocześnie ustawowego dochodu minimalnego, w takim razie należy zawsze zbadać na podstawie odnośnych zobowiązań a w razie potrzeby stwierdzić przez wydanie orzeczenia w toku instancyi, czy zobowiązanie to odnosi się także do podwyższenia odpowiadającego stanowi dochodu minimalnego, jakie zostało ustanowione powołaną ustawą stosownie do odnośnego czasu trwania służbowego zatrudnienia dotyczącego duszpasterza.

W przeciwnym razie należy podwyższenie poborów, przypadające według powyższych postanowień, wyasygnować z funduszu religijnego.

§ 5.

Postanowienia § 10. rozporządzenia ministerialnego z dnia 16. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 205, w sprawie donoszenia o zmianach w substancji majątku prebendy, względnie dochodu lokalnego, mających wpływ na uzupełnienie kongryu z funduszu religijnego, mają zastosowanie także do takich zmian, które wpływają na pokrywanie z funduszu religijnego podwyższenia dochodu minimalnego.

§ 6.

Do prośb o przeniesienie w stan spoczynku należy dołączyć tabelę służbową, wygotowaną w taki sam sposób, jak to postanowiono powyżej w § 1.

W tabeli tej należy uwidoczyć zapadłe już podwyższenia z powołaniem się na ostatnią odnośną asygnatę władzy krajowej.

Do artykułu III.

§ 1.

Podwyższenie kwot dochodu minimalnego, przewidziane w artykule III. ustawy z dnia 28. marca 1918, Dz. u. p. Nr. 115, przyznaje z urzędu polityczna władza krajowa dgnitarzom i kanonikom kapituł metropolitalnych, katedralnych i konkatedralnych, sprawującym swój urząd w czasie wejścia ustawy w życie, o ile oni pobierają już uzupełnienie dotacji z funduszu religijnego.

Przytem mają co do powzięcia i wydania rozstrzygnienia władzy krajowej, co do wyasygnowowania podwyższonych poborów i co do zaczepienia orzeczenia władz krajowej odpowiednie zastosowanie postanowienia rozporządzenia ministerialnego z dnia 15. kwietnia 1894, Dz. u. p. Nr. 76.

§ 2.

O ile członkowie wspomnianych powyżej kapituł, sprawujący swój urząd w chwili wejścia ustawy w życie, nie pobierają uzupełnienia dotacji z funduszu religijnego i roszczą sobie prawo do takiego uzupełnienia, winni podnieść swe roszczenie przez wniesienie w ordynariacie do dnia 31. lipca 1918 zeznania, sporzązonego według przepisu powołanego codopiero rozporządzenia ministerialnego w sprawie poborów połączonych z ich urzędem duchownym.

Z ważnych powodów można termin ten przedłużyć.

Prośby o przedłużenie terminu należy jeszcze przed jego upływem wnieść u władzy krajowej, która w razie istnienia ważnych powodów może zezwolić na przedłużenie terminu na przekąt ośmim tygodni. Zezwolenie na dalsze przedłużenie terminu jest zastrzeżone Ministrowi wyznań.

Jeżeli zeznanie zostało przedłożone po upływie ustawowego lub przedłużonego terminu, należy uzupełnienie dotacji przyznać dopiero od dnia nadania fasy do politycznej władzy krajowej.

Zresztą mają odpowiednie zastosowanie postanowienia rozporządzenia ministeryjnego z dnia 15. kwietnia 1894, Dz. u. p. Nr. 76.

Do artykułu IV.

§ 1.

Dygnitarze i kanonicy rezydencyjni kapituł metropolitalnych, katedralnych i konkatedralnych, sprawujący swój urząd w chwili wejścia w życie ustawy z dnia 28. marca 1918, Dz. u. p. Nr. 115, mają podnieść roszczenie o przewidziane w artykule IV. podwyższenia dochodu minimalnego przez wniesienie w ordynaryacie do dnia 31. lipca 1918 zeznania, sporzązonego według przepisu rozporządzenia ministeryjnego z dnia 15. kwietnia 1894, Dz. u. p. Nr. 76, albo — jeżeli zeznanie takie już istnieje — przez przedłożenie doniesienia o czasie, spędzonym w służbie.

Co do powzięcia i wydania rozstrzygnięcia władzy krajowej, co do wyasugnowania podwyższonych poborów i co do zaczepienia orzeczenia władzy krajowej mają przytem odpowiednie zastosowanie postanowienia rozporządzenia ministeryjnego z dnia 15. kwietnia 1894, Dz. u. p. Nr. 76.

W przyszłości mają członkowie wspomnianych powyżej kapituł zgłosić w ordynaryacie roszczenie o przyznanie ustalonych w artykule IV. podwyższeń dochodu minimalnego przez wniesienie zeznania albo w razie, jeżeli zeznanie takie zostało już przedłożone, przez wniesienie doniesienia o ukończonym czasie służby, a to w ciągu trzech-miesięcznego terminu od dnia zapadłości podwyższenia.

W razie zaistnienia roszczenia o dalsze podwyższenia należy ponownie przedłożyć takie doniesienie.

Terminy do wniesienia zeznania, względnie doniesienia można z ważnych powodów przedłużyć.

Prośby o przedłużenie tych terminów należy jeszcze przed ich upływem wnieść do władzy krajowej, która w razie istnienia ważnych powodów może zezwolić na przedłużenie terminu na przekąt

ośmio tygodni. Zezwolenie na dalsze przedłużenie terminu jest zastrzeżone Ministrowi wyznań.

W razie, jeżeli zeznanie, które ma być przedłożone, zostanie wniesione po upływie ustawowego lub przedłużonego terminu, należy przyznać podwyższenie dochodu minimalnego, względnie część tego podwyższenia, niepokrytą stale z urzędem związanymi poborami, dopiero od dnia nadania fasy do politycznej władzy krajowej.

Do zeznania lub do doniesienia należy dodać w trzech egzemplarzach tabelę służbową według formularza, znajdującego się przy niniejszym rozporządzeniu.

W tabeli tej należy wykazać całą dotychczasową służbę członka kapituły, spędzoną w kapitule, w duszpasterstwie lub na jakimś innym publicznym urzędzie kościelnym, w szczególności w charakterze profesora teologii, a to podając kalendarzowo czas trwania każdego poszczególnego zatrudnienia i wymieniając ewentualnie zapadłe w czasie tych poszczególnych zatrudnień podwyższenia dochodu minimalnego względnie dodatki starszeństwa.

§ 2.

Ordynariat bada i potwierdza prawdziwość dat przytoczonych w tabeli służbowej i przesyła ją do władzy krajowej wraz z zeznaniem lub doniesieniem.

Władza ta zarządza w razie potrzeby po ponownym wysłuchaniu biskupiego ordynariatu te dochodzenia, jakie uważa za potrzebne celem wyjaśnienia stanu rzeczy.

Władza krajowa ma orzec uwzględniając termin zapadłości, unormowany w artykule IV., § 2., ustawy, jaka kwota należy się roczne członkowi kapituły z tytułu podwyższenia.

Co do powzięcia i wydania rozstrzygnięcia władz krajowej, następnie co do wyasugnowania podwyższonych poborów, w końcu co do zaczepienia orzeczenia władz krajowej mają odpowiednie zastosowanie postanowienia rozporządzenia ministeryjnego z dnia 15. kwietnia 1894, Dz. u. p. Nr. 76.

§ 3.

Jeżeli członkowi kapituły zostanie wyasugnione na razie pobierane przez jego poprzednika uzupełnienie dotacji z funduszu religijnego po myśli § 12. rozporządzenia ministeryjnego z dnia 15. kwietnia 1894, Dz. u. p. Nr. 76, to można w razie, jeżeli do odnośnego zawiadomienia ordynariatu jest dołączona wygotowana w odpowiedni sposób tabela służbową lub jeżeli tabela taka znajduje się już u władz krajowej, wyasugnować mu także prowizorycznie z funduszu religijnego te podwyższenia, jakie należą się na podstawie jego służby.

§ 4.

Podwyższenia odpowiadającego stanowi dochodu minimalnego, przewidziane w artykule IV., należy w pierwszej linii pokryć z poborów, połączonych stale z urzędem duchownym.

Do artykułu VI.

Aż do chwili wyasygnowania poborów, przypadających według ustawy z dnia 28. marca 1918, Dz. u. p. Nr. 115, zostaną duszpasterzom i członkom kapituły pozostawione pobierane przez nich dotychczas pobory na rachunek nowej do-

tacyi i należy równocześnie z przekazaniem nowej dotacyji postarać się o wyrównanie.

Przytem należy dodatki, zapadłe na zasadzie rozporządzenia ministeryjnego z dnia 21. listopada 1917, Dz. u. p. Nr. 453, a to części tych dodatków przypadające na czas od dnia 1. stycznia 1918 do dnia 30. czerwca 1918, potracić od podwyższeń, należących się na zasadzie ustawy.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1918. Z chwilą tą traci moc obowiązującą rozporządzenie ministeryjne z dnia 6. marca 1907, Dz. u. p. Nr. 63.

Ćwikliński wlr.

Wimmer wlr.

Tabela służbowa

wygodowania celu uzyskania podwyższeń dochodu minimalnego (polorów spacerunkowych), zagwarantowanych ustawą z dnia
28. marca 1918, Dz. u. p. Nr. 115.

Imię i nazwisko duszpasterza (czonka kapituły)	Dzień wyświetlenia	Posady w duszpaster- stwie lub w innej publicznej służbie kościelnej	Kalendarzowy czas trwania służby na po- sługujących posadach	Czas trwania służby na innych posadach według lat, miesięcy i dni	Dofiduszowe przy- znanie podwyższeń do dochodu minimalnego — w mniejszym przebytego czasu służby	Uwaga

Połączony całkowity czas - laty:

Przyjętość powyższych dat pozwalała się:

(Ordynariat.)